

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Milana Taubera a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci žalobce: V. R., bytem X, X, zastoupený Mgr. Adriánem Čechem, advokátem, se sídlem Vinohradská 34/30, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2013, č. j. MHMP 874036/2013, sp. zn. S-MHMP 417716/2013/OST/Go,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 15. 8. 2013, č. j. MHMP 874036/2013, sp. zn. S-MHMP 417716/2013/OST/Go, a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 15 ze dne 17. 4. 2013, č. j. 12611/2012/OÚR/VLe, zn. ÚMČ P15 22374/2013, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů 11 228 Kč, a to do rukou jeho zástupce Mgr. Adriána Čecha, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

- I.
Základ sporu

Žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 8. 2013, č. j. MHMP 874036/2013, sp. zn. S-MHMP 417716/2013/OST/Go, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Prahy 15 (dále též „úřad“) ze dne 17. 4. 2013, č. j. 12611/2012/OÚR, zn. ÚMČ P15 22374/2013 (dále jen „rozhodnutí I. stupně“). Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce proti zjednodušenému územnímu řízení a proti návrhu výroku, jímž se navrhuje změna způsobu využití pozemku parcelního č. 1740/1 v katastrálním území Hostivař jako změna dočasná nejpozději do 27. 4. 2022.

Úřad změnil ve smyslu § 94 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), rozhodnutím ze dne 29. 5. 2012, č. j. 12611/2012/OÚR/VLe, zn. ÚMČ P15 16357/2012, rozhodnutí o změně využití území ze dne 15. 7. 2008, č. j. 024636/08/OÚR/VLe, zn. 031053/08/OÚR/OÚR, tak, že změnil podmínku č. 1 pro využití území. Uvedené rozhodnutí ze dne 29. 5. 2012 bylo vydáno ve zjednodušeném řízení dle § 95 stavebního zákona.

Žalobce uplatnil dne 28. 5. 2012 námitky proti zjednodušenému územnímu řízení proti návrhu výroku, jímž se navrhuje změna způsobu využití pozemku parcelního č. 1740/1 v katastrálním území Hostivař jako změna dočasná nejpozději do 27. 4. 2022. Úřad tyto námitky vypořádal rozhodnutím I. stupně na základě rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2013, č. j. 11A 135/2012-37, který mu v rámci řízení na ochranu proti nečinnosti uložil povinnost vydat rozhodnutí o námitkách.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

Žalobou podanou dne 21. 10. 2013 napadl nadepsané rozhodnutí žalovaného. Dle žalobce bylo rozhodnutí o námitkách vydáno v rozporu s platnou právní úpravou.

Žalobce poukazuje na skutečnost, že úřad neposoudil oprávněnost žádosti žadatele o povolení změny podmínek původního územního rozhodnutí ze všech zákonných hledisek, která žalobce v předchozím řízení zdůrazňoval. Přitom žalovaný tuto závažnou vadu neodstranil.

Žalobce rovněž namítá, že napadené rozhodnutí nesplňuje požadavky § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť v něm chybí přesvědčivé odůvodnění. Žalovaný se především nevypořádal s žalobcovou námitkou, že žadatel využívá salámových metod při prosazování svých skutečných záměrů v dotčeném území.

Žalobce v dalším textu žaloby oba žalobní body dále rozvádí. Závěrem soudu navrhuje, aby rozhodnutí obou stupňů zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

Ve vyjádření ze dne 10. 12. 2013, č. j. MHMP 1512582/2013, žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Přitom převážně odkázal na obsah rozhodnutí obou stupňů.

III. Posouzení žaloby

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, protože k tomu vyly dány důvody dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., tj. správní orgány se dopustily zásadní procesní vady, jež má vliv na zákonnost vydaných rozhodnutí, spočívající v tom, že nerespektovaly závazný právní názor vyslovený zdejším soudem v předchozím řízení, resp. že jej vyložily nesprávně.

Žaloba je důvodná.

Ohledně skutkového stavu zjistil soud tyto podstatné skutečnosti:

Žádostí ze dne 17. 4. 2012 požádal pan A. P. o vydání rozhodnutí ve zjednodušeném územním řízení dle § 95 stavebního zákona

Úkonem ze dne 25. 4. 2012, č. j. 12611/2012/OÚR/VLe, vydal Úřad městské části Prahy 15 návrh výroku územního rozhodnutí. Úřad zamýšlel změnit dle § 94 odst. 1 stavebního zákona rozhodnutí o změně využití území ze dne 18. 7. 2008, č. j. 024636/08/OÚR/VLe, tak, že změna způsobu využití pozemku parc. č. 1740/1, k. ú. Hostivař, se povoluje jako dočasná, nejpozději do 27. 4. 2022.

Dne 28. 5. 2012 byly úřadu doručeny námitky žalobce proti tomuto návrhu výroku územního rozhodnutí.

Úřad vydal ve zjednodušeném územním řízení územní rozhodnutí ze dne 29. 5. 2012, č. j. 12611/2012/OÚR/VLe, kterým rozhodl tak, že změna způsobu využití pozemku parc. č. 1740/1, k. ú. Hostivař, se povoluje jako dočasná, nejpozději do 27. 4. 2022.

Žalovaný zahájil usnesením ze dne 12. 9. 2012. sp. zn. S-MHMP 931312/2012/OST/Go, přezkumné řízení ohledně územního rozhodnutí úřadu ze dne 29. 5. 2012, č. j. 12611/2012/OÚR/VLe.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 25. 2. 2013, č. j. 11A 135/2012-37, rozhodl tak, že uložil Úřadu městské části Praha 15 povinnost „[...] vydat rozhodnutí o námitkách žalobce ze dne 28. 5. 2012 uplatněných v rámci zjednodušeného řízení vedeného žalovaným pod čj: 12611/2012/OÚR/VLe, proti vedení řízení ve formě zjednodušeného řízení, resp. proti návrhu výroku žalovaného ze dne 25. 4. 2012, jímž bylo navrhováno povolení změny způsobu

využití pozemku parc. č. 1740/1 k. ú. Hostivař jako změny dočasné nejpozději do 27. 4. 2022, a to ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku“.

V přípisu ze dne 17. 8. 2017, č. j. ÚMČ P15 38967/2017/OST/VJe, sdělil úřad na výzvu soudu, že na jeho územním rozhodnutí ze dne 29. 5. 2012, č. j. 12611/2012/OÚR/VLe, je vyznačena doložka právní moci ke dni 29. 5. 2012. Úřad si nebyl vědom toho, jak dopadlo uvedené přezkumné řízení.

V přípisu ze dne 31. 8. 2017, č. j. MHMP 1262944/2017, sdělil žalovaný soudu na výzvu, že uvedené přezkumné řízení zastavil na základě § 94 odst. 4 správního řádu usnesením ze dne 31. 8. 2017, č. j. MHMP 1378595/2017. Dále popsal průběh nyní posuzovaného řízení o námitkách.

Podle § 95 odst. 2 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012, „[p]okud žádost nesplňuje podmínky pro zjednodušené územní řízení, stavební úřad rozhodne usnesením o provedení územního řízení, jinak zveřejní návrh výroku rozhodnutí; návrh výroku doručí žadateli a dotčeným orgánům jednotlivě“.

Podle § 95 odst. 4 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012, „[v]ýhrady dotčených orgánů nebo námitky účastníků proti zjednodušenému územnímu řízení lze podat písemně ve lhůtě 15 dnů ode dne zveřejnění návrhu, připomínky veřejnosti lze podat ve stejné lhůtě pouze za předpokladu, že by mohla být obrožena ochrana veřejného zájmu podle zvláštních právních předpisů. Po podání výhrady, námitky nebo připomínky postupuje stavební úřad obdobně podle odstavce 2. Pokud nebyly ve lhůtě uplatněny výhrady, námitky nebo připomínky, rozhodnutí se pokládá za vydané a nabývá právní moci“.

Podle § 95 odst. 3 stavebního zákona, ve znění účinném od 1. 1. 2013, „[p]okud žádost nesplňuje podmínky pro zjednodušené územní řízení, stavební úřad rozhodne usnesením o provedení územního řízení; toto usnesení se oznamuje pouze žadateli a nelze se proti němu odvolat. Lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet od právní moci usnesení podle věty první. Žádost o vydání rozhodnutí ve zjednodušeném územním řízení se dále projednává v územním řízení podle § 87 až 92. Pokud žádost splňuje podmínky pro zjednodušené územní řízení, stavební úřad posoudí záměr žadatele podle § 90, vyhotoví návrh výroku rozhodnutí, který vyvěsí na úřední desce po dobu 15 dnů; návrh výroku se doručí žadateli a dotčeným orgánům jednotlivě“.

Podle § 95 odst. 5 stavebního zákona, ve znění účinném od 1. 1. 2013, „[n]ámitky účastníků proti návrhu výroku rozhodnutí lze podat písemně ve lhůtě 15 dnů ode dne vyvěšení návrhu výroku na úřední desce. K námitkám účastníků řízení uvedených v odstavci 1 písm. d), pokud se nezměnily podklady pro jejich souhlas, se nepřihlíží. Dotčené orgány mohou nejpozději ve stejné lhůtě podat výhrady proti návrhu výroku rozhodnutí, pokud v něm nejsou obsaženy podmínky uplatněné v jejich závazném stanovisku nebo pokud je záměr navržen v rozporu s jejich rozhodnutím. Po podání výhrady nebo námitky postupuje stavební úřad obdobně podle odstavce 3. Pokud nebyly ve lhůtě uplatněny výhrady nebo námitky, rozhodnutí se pokládá za vydané, nelze se proti němu dále odvolat a následný den po uplynutí lhůty pro uplatnění výhrad nebo námitek nabývá právní moci“ (relevantní části zvýraznil zdejší soud, pozn.).

Zjednodušené územní řízení je ve vztahu k územnímu řízení zvláštním institutem, který umožňuje vydat územní rozhodnutí za situace, kdy jsou splněny zákonné podmínky definované v § 95 stavebního zákona, v méně formalizovaném postupu. Ačkoli znění § 95 stavebního zákona bylo k 1. 1. 2013 novelizováno zákonem č. 350/2012 Sb., základní rysy zjednodušeného územního řízení zůstaly zachovány. Zjednodušené územní řízení lze zpravidla provést v jednoduchých a nesporných případech, kdy všechny subjekty s tímto postupem souhlasí. Pokud tomu tak není, je nutné provést klasické územní řízení.

Průběh zjednodušeného územního řízení je konstruován tak, že pokud žádost o vydání rozhodnutí ve zjednodušeném územní řízení splňuje zákonné podmínky, stavební úřad zhodnotí návrh žadatele a vyhotoví návrh výroku rozhodnutí, který vyvěsí na úřední desce (§ 95 odst. 3 věta čtvrtá stavebního zákona, ve znění účinném od 1. 1. 2013). Pokud naopak tato žádost zákonné podmínky pro její projednání ve zjednodušeném územním řízení nesplňuje, stavební úřad rozhodne usnesením o provedení územního řízení (§ 95 odst. 3 věta první stavebního zákona). Stejný důsledek má přitom i včasné podání námitek účastníků řízení nebo výhrad dotčených orgánů proti návrhu výroku rozhodnutí – stavební zákon v takovém případě nepřipouští jiný procesní postup než „překlopení“ zjednodušeného územního řízení do standardního územního řízení (§ 95 odst. 5 věta třetí stavebního zákona). Shodná procesní úprava přitom platila i do 31. 12. 2012 (srov. § 95 odst. 2 a 4 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012). Soud proto uzavírá, že pokud jsou proti návrhu výroku rozhodnutí podány včasné námitky, nemá stavební úřad jinou procesní možnost než vydat usnesení o provedení územního řízení. Podané námitky může stavební úřad vypořádat až v rámci tohoto územního řízení.

V nyní posuzovaném případě zdejší soud uložil rozsudkem ze dne 25. 2. 2013, č. j. 11A 135/2012-37, Úřadu městské části Prahy 15 povinnost vydat rozhodnutí o námitkách, tedy jinými slovy rozhodnout o námitkách. Soud poukazuje na základní zásadu činnosti veřejné správy, že je její veškerý výkon vázán zákonem a dalšími právními předpisy (čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky, § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu). Soud v citovaném rozsudku vyslovil závazný právní názor, podle něhož měl Úřad městské části Prahy 15 postupovat (§ 81 odst. 2 s. ř. s.). Právní názor soudu a související příkaz k vydání rozhodnutí však nebylo možné vykládat izolovaně, ale bylo jej nutné realizovat v kontextu platné právní úpravy, a to nehledě na skutečnost, že v předmětném rozsudku soud opominul detailně připomenout, jaký má být jeho přesný zákonný postup. Soud proto uzavírá, že byl-li Úřad městské části Prahy 15 daným rozsudkem zavázán k rozhodnutí o námitkách, v kontextu právní úpravy to znamenalo, že mu bylo soudem uloženo vydat usnesení dle § 95 odst. 3 věty první stavebního zákona o provedení územního řízení, a v rámci tohoto námitky vypořádat.

Soud konstatuje, že stavební zákon nezná institut *rozhodnutí o námitkách* ve zjednodušeném územním řízení. Pokud takové rozhodnutí Úřad městské části Prahy 15 vydal a žalovaný jej potvrdil, dopustili se v rámci zjednodušeného územního řízení zásadní procesní vady, která má vliv na zákonnost řízení i vydaných rozhodnutí. Správně měl totiž úřad žalobcovy námitky vypořádat až v rámci klasického územního řízení.

Soud proto přisvědčuje žalobcově námitce, že rozhodnutí o námitkách bylo vydáno v rozporu s platnou právní úpravou.

Soud považuje rovněž za nutné pro pořádek dodat, že územní rozhodnutí Úřadu městské části Prahy 15 ze dne 29. 5. 2012, č. j. 12611/2012/OÚR/VLe, zn. ÚMČ P15 16357/2012, které úřad vydal ve zjednodušeném územním řízení, nemělo být pro včasné podání námitek žalobce vydáno.

Jelikož žalobcovy věcné námitky měly být vypořádány v rámci územního rozhodnutí, nikoli v rozhodnutí o námitkách, soud se jimi věcně nezabýval. Nedávalo by totiž smysl, aby soud vypořádal věcné námitky proti rozhodnutí, které ze své podstaty nemělo být vůbec vydáno.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Soud uvážil, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, jehož důsledkem bylo nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.], a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Soud zrušil s ohledem na hospodárnost řízení i rozhodnutí I. stupně, protože s ohledem na shora citovaný právní názor soudu nemělo být rozhodnutí o námitkách vůbec vydáno (§ 78 odst. 3 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Správní orgány ve smyslu § 95 odst. 3 a 5 stavebního zákona vydají usnesení o zahájení územního řízení, v rámci něhož vypořádají žalobcem uplatněné námitky.

O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měl plný úspěch žalobce, a proto soud rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci do rukou jeho zástupce na nákladech řízení 11 228 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Výše nákladů řízení o žalobě sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích] a z odměny za zastoupení advokátem, jež náleží za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) ve výši 3 100 Kč za úkon dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Dále k nákladům řízení patří i 2 režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH, zvyšují se náklady řízení v rozsahu odměny za právní zastoupení ve smyslu § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku odpovídající této dani.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. října 2017

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
S. K.